

نوشته ی : اسماعیل فروغی

مقصر کیست - حکومت یا جامعه ی جهانی

اخیرا حامد کرزی رییس جمهور افغانستان ، در حالیکه به حقیقت موجودیت فساد گسترده در دولت اعتراف نمودند ، باز هم خارجیان را عامل عمده ی گسترش فساد در افغانستان دانستند . ایشان جامعه ی جهانی را به این متهم کردند که ، کمکها و قراردادهای خود سرانه ی آنان ، سبب افزایش و گسترش فساد در دستگاه دولت شده و اینکار آنان دولتی را در کنار دولت افغانستان بوجود آورده است .

حامد کرزی طی کنفرانسی که بمنظور مبارزه با فساد در کابل دایر شده بود ، بصراحت اعلام داشت که : خارجی ها " حکومت موازی " با حکومت افغانستان را بوجود آورده اند . و درست همین " حکومت موازی " حکومت افغانستان را ضعیف و بیچاره نموده ، فساد و بی سامانی را در سراسر کشور وسعت داده است . و تا زمانیکه این " حکومت موازی " از بین نرود ، فساد و نا بسامانی هم از بین نخواهد رفت . او واضحا گفت که : " زمانیکه حکومت ضعیف شد ، مامور از رییس جمهور نترسید ، از رییس شورا و سنای خود نترسید ، از معاونین خود نترسید ، از وزیران خود نترسید ، معاشش را خارجی برایش داد ، موتر ضد گلوله اش را هم خارجی برایش داد ؛ او سر ما رای نمیزند ، او مرتکب فساد هم میشود و فکر میکند که من پشتیبان دارم ، کسی چیزی بمن گفته نمیتواند . "

هرچند رییس جمهور کرزی در گذشته نیز کشور های خارجی را انتقاد نموده و پای آنان را در فساد دخیل دانسته بود ؛ اما این اولین بار است که با صراحت از " حکومت موازی " با حکومت افغانستان سخن گفته ، آنرا عامل عمده ی گسترش دامنه ی فساد در دستگاه دولت قلمداد مینماید .

این سخنان رییس جمهور در حالی مطرح میگردد که ، ایشان از چند ماه به اینسو در رابطه به گسترش افسار گسیخته ی فساد در دولت ، زیر فشار شدید حامیان خارجی شان قرار داشته و به ایشان هشدار داده شده است تا حتما علیه فساد مبارزه نمایند ؛ در غیر آن مورد حمایت قرار نخواهند گرفت .

جامعه ی جهانی ، بی کفایتی و ناکارآمدی حکومت افغانستان را تنها عامل فساد و ناکامیهای هشت ساله میدانند .

این اتهام بندیها و مقصر شمردن های متقابل که بدون شک باز هم خیمه شب بازی ای بیش نخواهد بود ، در حالی صورت میگیرد که جنگ و خشونت در کشور شدت بیشتر کسب نموده ، هر روز تعداد بیشتری از هموطنان بیگناه ما ، به اشکال گوناگون ، قربانی اشتباهات و خطاهای دولت ناکار آمد افغانستان و " حکومت موازی " آن (امریکاییان و اروپاییان) میگردند .

اظهارات اخیر مقامات سیاسی و نظامی امریکایی و انگلیسی مبنی بر شدت گرفتن جنگ و گسترش دامنه ی فساد در افغانستان و اعترافات اخیر رییس جمهور کرزی مبنی بر فساد افسار گسیخته در دستگاه دولت ، گواه این حقیقت است که ، هشت سال گذشته ، هشت سال مملو از ناکامیها در عرصه ی جنگ با تروریسم و هشت سال پر از اشتباهات و خطاها در عرصه ی دولتمداری و مبارزه با فساد بوده است .

طی هشت سالیکه گذشت ، هزاران افغان بیگناه به اشکال گونه گون بقتل رسیدند و خانه های فراوانی به

ویرانه مبدل شد که تا هنوز هم دورنمایی برای پایان کشتار و ویرانی در افغانستان بچشم نمیخورد .

طی هشت سالیکه گذشت ، دهها اداره ی فاسد و نابکار (زیر نامهای قتشنگ و فریبنده) به اداره های فاسد قبلی افزوده شده ، گام مؤثر و سازنده یی در راه دولتمداری واقعی ، برداشته نشد . اکنون پس از هشت سال دولتمداری ،

هم رییس جمهور کرزی و هم حامیان بین المللی شان ، از سرخورده گی و ناکامیهایشان در مهار کردن جنگ میگویند و از ناتوانیها و ناکامیهایشان در مبارزه علیه فساد افسار گسیخته در دستگاه دولت . و شرم آورتر از همه اینکه ، هریک ، دیگری را مقصر دانسته ، هنوز هم هیچکدام صادقانه در راه ختم جنگ و ریشه کن کردن فساد ، گام بر نمیذارند .

اگر رییس جمهور کرزی و حامیان بین المللی شان واقعا علیه فساد و مفسدین میرزمند ، اولتر از همه باید عاملان اصلی ناکامیهای هشت ساله را به میز محاکمه بکشانند - آنانی را که با ایجاد ایتلاف مخوف اقتصادی میان جنگسالاران قطاع الطریق و تکنوکراتان سودجو ؛ تهداب اصلی فساد های گسترده و کلان را گذاشته ، هنوز هم دارایی های عامه را به اشکال گوناگون به یغما میبرند . اگر امریکاییان و رییس جمهور کرزی برآستی بدنبال مفسدین هستند ، خوب است بجای اتهام بندی های نمایشی ، به ماحول خویش نظر انداخته ، از خویشاوندان ، دستیاران و تعداد زیادی از وزرای کابینه ی جدید و کابینه ی قبلی رییس جمهور بپرسند که چگونه توانستند و با کدام معاش قادر شدند به میلیونها دالر و به این مال و مکننت بسیار دست بیابند ؟

هرگاه رییس جمهور توانستند در اول از خویشاوندان ، دستیاران و وزرای خویش ، حساب بگیرند ، بدون شک قادر خواهند شد تا از دیگران نیز حساب گرفته ، در مبارزه علیه فساد به موفقیت نایل آیند . در غیر آن با مبارزه ی نمایشی علیه فساد هرگز نمیتوان فساد را از جامعه ریشه کن نمود .

هرگاه رییس جمهور در عمل ، خود برای خویشاوندان ، آشنایان و مامورین عالیرتبه ی شان ، اوامر قرار داد های بزرگ با خارجیان را صادر کرده و یا واسطه شوند ؛ از گسترده گی فساد هرگز کاسته نشده ، و مردم هیچگاهی به سخنان شان باور نخواهد نمود .

مردم میخواهند تا رییس جمهور کرزی اینبار صادقانه ، با قاطعیت و با شهامت در برابر دزدان کلان داراییهای عامه بایستند و از کلانترینها - که معلومدار نیز هستند - فی المجلس نام برده ، از آنان بخواهند تا در برابر قانون ، از ثروتهای میلیونی شان پاسخ بگویند .

مردم از سخنرانیهای بسیار و درامه سازیهای تکراری ، خسته و دلزده شده اند . مردم در انتظار عمل و در انتظار اصلاح از خود هستند .

مردم از رییس جمهور کرزی و حامیان بین المللی شان میخواهند تا به ادامه ی استراتژی ناکام دولتمسازي شان ، بیش ازین اداره ها ، ریاست ها و وزارت های فرمایشی و مصلحتی ایجاد ننموده ، پول ملت را به کیسه های آشنایان و خویشاوندان معاشخور خویش نریزانند .

مردم به این عقیده هستند ، تا زمانیکه ساختار حکومتی از ریشه تغیر ننموده ، به مصلحت اندیشی ، قوم گرایی ، تنظیم گرایی و محل پرستی نقطه ی پایان گذاشته نشود ؛ نا امنی ، فساد لجام گسیخته و بیکاره گی دولت همچنان ادامه خواهد داشت .

همچنان مردم به این عقیده هستند که ، تا آنگاهیکه دول خارجی بخصوص امریکاییان و انگلیسان ، به بهانه های گوناگون ، از دخالت مستقیم در امور سیاسی و اقتصادی کشور ما دست نکشند ؛ نا امنی و فساد کماکان در افغانستان گسترش خواهد یافت .

بالاخره مردم به این باوراند که ، هم جامعه ی جهانی و هم دولت تحت الحمایه ی شان برهبری حامد کرزی ، در توسعه و گسترش دامنه ی فساد دست داشته و تا هنوز گناه این مصیبت بزرگ را یکجا باهم بدوش میکشند .

مردم از هر دو جانب صداقت میخواهند - صداقت در عملکرد هایشان علیه فساد ، صداقت در تلاشهایشان بخاطر ختم جنگ و صداقت در کوششهایشان بمنظور تأمین رفاه و آسایش برای مردم .

پایان